

[Holstein.]

Ogsaa paa dette Omraade er der begaaet uforsvarlige Forsømmelser og Utilbørligheder fra det nuværende Flertals Side i Folketinget, saa ogsaa paa dette Omraade synes det mig at være Landstingets simple Pligt, naar det skal være det regulerende og prøvende, saglige Ting, at kræve nye Oplysninger og nye Undersøgelser, inden man gaar til, ikke en midlertidig, prøvende Lovgivning, som vi før har haft, men til en endelig Lov paa dette Omraade.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne og udsætte Mødet. Det fortsættes i Aften Kl. 7,30.

Mødet udsat Kl. 5⁴⁰.

Mødet fortsat Kl. 7³⁰.

Madsen-Mygdal: Ogsaa jeg vil gerne fremsætte nogle almindelige Bemærkninger om det betydningsfulde Spørgsmaal, der her foreligger til Overvejelse for Folketinget. Det er muligt, at hvad jeg har at sige, nærmest hørte hjemme ved Sagens tredie Behandling, men da jeg forstaar, at der her er Plads for almindelige Udtalelser, hvad der ogsaa er naturligt, naar henses til Karakteren af det Ændringsforslag, som er stillet, og da jeg med det, jeg har at sige, gerne vil knytte mine Bemærkninger til den Henstilling, som findes sidst i Venstre-Mindretallets Udtalelser, vil det ganske sikkert være rigtigt, at jeg tager Ordet her ved Sagens anden Behandling.

Jeg maa da om hele dette Spørgsmaal først sige, at efter min Opfattelse er der for alle Partier her i Salen al Grund til ikke at lægge sig alt for fast paa et Standpunkt, inden de har givet sig Tid til rent sagligt, objektivt og uden Lidenskab at overveje, hvad det egentlig er, der i Praksis foreligger paa det Omraade, som Lovgivningsmagten her beskæftiger sig med. Jeg tror ikke, der er noget Parti, der kan være tjent med at afvise det hele som ligegyldigt og betydningsløst, men jeg tror rigtignok heller ikke, at det er nok, at man, uden at Spørgsmaalet er nøje gennemtænkt, vedtager et og andet,

der bærer Navnet Trustlov eller Lov om Prisaftaler, og saa dermed tror, at Sagen er i Orden.

Forholdet er jo nu det, at vi allerede her i Landet har en almindelig Trustlov, nemlig Lov om Erhvervs- og Arbejdsfrihed af 1929, og denne Lov har i de to Aar, den har bestaaet, i mangfoldige Tilfælde virket overmaade heldigt, og der er for mig ikke Tvivl om, at denne Lov angiver de Grundlinier, hvorefter der bør gaas videre frem, for saa vidt som dette er nødvendigt.

Det Ændringsforslag, der foreligger her, som Venstre har stillet, og som har vundet Tilslutning fra et Flertal, er jo kun et Supplement til denne Lov, idet der gennem dette Ændringsforslag skabes en Institution, der paa den forbrugende Almenheds Vegne kan rejse Sag for Domstolene. Efter den gældende Lov om Erhvervs- og Arbejdsfrihed er det jo saaledes for Tiden, at det kun er den enkelte forurettede, den Borger, der hindres i fri Adgang til Erhverv eller Arbejde, eller som gøres til Genstand for økonomisk Forfølgelse, Boykotning og lignende, der kan rejse Sag for Domstolene. Ifølge det Forslag, som nu foreligger til Tingets Afgørelse, oprettes der et upolitisk og upartisk Organ, som i Tilfælde af, at der sker Misbrug, paa tilsvarende Maade kan rejse Sag for Domstolene og til Domstolenes Afgørelse.

Om nu dette Forslag, som jeg kan give min Tilslutning, er tilstrækkeligt overfor de Misbrug, som finder Sted, er imidlertid et helt andet Spørgsmaal. Jeg maa om Regeringens Lovforslag, der altsaa nu ikke foreligger til Afstemning, men som har været fremsat her i denne Samling, sige, at det efter min Opfattelse rummede den meget store Fare, at ved at kræve samtlige Prisaftaler indsendt til Undersøgelse og Prøvelse af et Udvalg — jeg ser helt bort fra den Begrænsning ved Tallet 50, der er sat i Lovforslagets § 1, fordi jeg tror, alle maa indrømme, at en saadan Begrænsning er ganske uholdbar — med tilhørende Embedsmaskineri, vilde et saadant Lovforslag, hvis det blev gennemført, let komme til i Realiteten at virke henimod Indførelse af statsanerkendte, statsautoriserede Prisaftaler, hvilket jo utvivlsomt vilde være et Skridt i den forkerte Retning. Denne Fare er ikke til Stede ved det nu foreliggende Forslag, idet der ikke heri er Tale om nogen almindelig Anmeldepligt og almindelig Undersøgelse af samtlige Prisaftaler, noget, jeg for øvrigt ogsaa tror vilde være noget ganske uoverkommeligt, men kun om dette, at herefter skal ikke blot den enkelte forurettede Bor-